

Tehle Suggu, ja teid sago valjo, ja täitke se Ma-täis, ja saatke sedda ennes-te alla, ja wallitsege ülle Kallade, mis Merres, ja ülle Lindude, mis Taewa all, ja keik ülle Ellajatte, mis Ma peál ligutwad.

13. Nenda keik ellawad Lomad Ma peál anti Inimeste Wallitusse alla; ja et nemmad veel parremine piddid moiskma, et Jummal neid keige Assjade polest, ka omma Elo Toidusse polest, üllemaks arwas ja seddis, kui nund Lo-mad, siis ütles Jummal neile: Vata, keige Ellajattele, mis Ma peál, ja keige Lindudele, mis Taewa all, ja leikile, mis romavad Ma peál, kus ellaw hing sees on, ollen ma añnud keiksuggu hal-jast Rohto nende Sóma-Alaks; agga teile (ütles Jummal) ollen ma añnud, krii Kohhud, mis Semet kandwad, mis keige se Ma peál on, ja keik Pundi, kus peál Pi Willi on, mis Semet fannab, se peab teile Roaks ollema.

14. Nenda on Taewas, ja Ma, ja keik nende Wåagi, walmis samud ja Jummalast tehtud kue Páwaga. Ühte-gi pahha egga kurja Asja ei vñud Jum-mala Lomade seas, nenda et ennamiste igga Asja jures, mis Jummal olli tei-nud, ööldakse: ja Jummal näggi, et se hea olli; ja keigewimaks, kui nñud keik olli walmis ñanud, siis Jummal watas keige se peále, mis ta olli teinud, eh? Jummal watas olse ueste keik läbbi, need nähtawad Lomad sün Ma peál, ja need Lomad, mis meie Silmad mitte ei nà, mis Taewas ja mu Ma-ilma Os-sades olli ñ walmistud; ühtegi Wigga egga Laito ei leidnud Jummal neist, waid temma isse tunnistab: wata, se olli keik wågga hea.

15. Jummal hingas siis seitsmemal Páwal feigest ommast Eeggemissest, mis ta olli teinud, ja Jummal ñnnistas seit-smet Páwa, ja pühhitses tedda. Ge